

จิ้งจกเขาสองมลายู

Hemiphyllodactylus typus Bleeker, 1860

Malayan dwarf gecko

จิ้งจกเขาสูงมลายู – *Hemiphyllodactylus typus* Bleeker, 1860

ลักษณะ มีขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 46 มิลลิเมตร และหางยาว 40 มิลลิเมตร) หัวยาวและกว้างกว่าลำคอเล็กน้อย ลำตัวยาวมาก หางยาวแต่สั้นกว่าความยาวลำตัว (ไม่รวมหัว) ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดอ่อนนุ่มปกคลุม เกล็ดที่ส่วนหน้าของหัวใหญ่กว่าเกล็ดด้านหลัง ท้ายทอย เกล็ดบนหัวใหญ่เล็กกว่าเกล็ดทางส่วนท้ายของลำตัวและทางด้านข้างของลำตัว เกล็ดมีลักษณะเป็นตุ่ม เกล็ดด้านหลังและบริเวณหน้าอกใหญ่และรูปร่างค่อนข้างกลม แผ่นเกล็ดมีขอบเป็นรอยหยัก เพศผู้มีขอบทางด้านข้างและทางด้านท้ายของช่องเปิดรูก้นเป็นตุ่มใหญ่มาก (hemipenial tubercle)

ลำตัวสีน้ำตาลเทาหรือสีน้ำตาลเหลืองและมีจุดละเอียดสีเข้มกระจาย บนหลังและทางด้านข้างลำตัวมีเส้นเล็กมากสีดำจางหลายเส้นเรียงขนานกันตามความยาวลำตัวจากส่วนหน้าของหัวไปที่โคนหาง และมีจุดเล็กสีขาวอมเหลืองหรือสีเหลืองสลับกับเส้นยาวสีเดียวกันพาดยาวจากด้านท้ายตาไปที่ปลายหาง จุดสีเหลืองที่หางใหญ่กว่าที่ลำตัว หางสีจางกว่าสีลำตัว และถ้าลำตัวสีน้ำตาลเหลือง หางจะเป็นสีเหลืองหรือบางครั้งเป็นสีเหลืองอมส้ม ขาหน้าและขาหลังมีเส้นเล็กสีดำจางพาดตามความยาวของขา นิ้วตีนสีเข้มกว่าสีลำตัว

ขาหน้าและขาหลังสั้นและค่อนข้างเล็ก นิ้วตีนด้านในสุดของขาหน้าและของขาหลังเล็กมากและไม่มีเล็บ ส่วนนิ้วตีนนิ้วอื่นทุกนิ้วมีเล็บ ด้านใต้ของนิ้วตีนมีแผ่นหนังแบนและบางเรียงตัวเป็นแถวหลายแถวพาดขวาง

การแพร่กระจาย ศรีลังกา อินเดีย เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เกาะนิโคบาร์ เกาะนิวกินี เกาะนิวกาลีโดเนีย เกาะฟีจี เกาะตองกา เกาะโซโลมอน ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ ทางตอนล่างของภาคตะวันตก บางส่วนของภาคกลาง และบางส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในพื้นที่ต่อเนื่องกับภาคกลาง ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย ค่อนข้างจำกัดแหล่งอาศัยในพื้นที่ป่า

นิสัย หลบซ่อนตัวในเวลากลางวันอยู่ในโพรงหรือในซอกของต้นไม้หรือใต้ขอนไม้และออกหากินเวลากลางคืน ส่วนมากพบหากินตามลำพังตัวเดียวบนต้นไม้ แต่หากินอยู่ตามพื้นล่างของป่าด้วย เพราะตกในหลุม (ถัง) ดักที่ทำไว้บนพื้นล่างของป่า มีนิสัยชอบกระโดด เมื่อถูกรบกวนและจะหลบหนีจะใช้การวิ่งสลับกับการกระโดดเข้าไปใต้กองใบไม้หรือตามซอกของเปลือกต้นไม้ มีพฤติกรรมปล่อยหางหลุดจากตัว

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชมีประชากรน้อย